

Arrest

nr. 290 497 van 19 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. RICHIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 7 juni 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 maart 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. J., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashayee origine te zijn. U werd geboren in het dorp Amla van het district Dara-e Nuur van de provincie Nangarhar. U ging tot de 3de graad naar de jongensschool van Amla. Daarna stopte u om uw moeder te helpen bij het huishouden. Uw ouders wonen nog in het dorp samen met uw twee jongere broers. Uw oudere broer diende voor een speciale eenheid van de Afghaanse politie in Logar.

U kreeg problemen met de taliban wegens het werk van uw broer die bij een speciale eenheid van de politie werkte. Uw broer was zo'n zeven-acht maanden aan het werk toen uw vader bedreigd werd door de taliban o.l.v. een zekere M.. Ze zeiden hem dat hij zijn zoon moest vragen te stoppen met werken want anders zou dit gevolgen hebben voor jullie. Uw vader vertelde dit aan uw moeder. Tien dagen later ontving uw vader een dreigbrief van de taliban. Uw vader vroeg aan iemand van het dorp om hem voor te lezen. Er werd opnieuw gezegd dat uw broer moest stoppen met zijn werk anders zou dit gevolgen hebben voor jullie. Uw vader verwittigde uw broer en vroeg hem om naar huis te komen. Uw broer kwam naar huis en sprak met uw ouders. Uw broer wou niet stoppen met zijn werk omdat hij ervan overtuigd was dat ze hem ook dan zouden vermoorden. De volgende dag vertrok uw broer opnieuw. Twintig dagen later ontving uw vader een nieuwe dreigbrief. Er stond in dat uw vader had gefaald en uw broer niet was gestopt met werken. Ze zeiden hem dat zijn jongere zoon nu zou meegenomen worden. Uw vader begon zich zorgen te maken. Hij bracht uw oom op de hoogte. Uw oom kwam naar jullie huis en hij heeft u meegenomen. Uw oom bracht u naar een andere persoon en zei u dat u met hem diende mee te gaan. Zo verliet u Afghanistan. U ging eerst via Pakistan naar Iran en reisde vervolgens via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië en Duitsland naar België. Op 22 december 2019 kwam u aan in België en de volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in als niet-begeleide minderjarige.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u meegenomen te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de taskara van uw vader, documenten over het werk van uw broer, foto's van uw broer en de enveloppe waarmee de documenten werden opgestuurd neer.

Op 31 december 2021 is van rechtswege de voogdij over u beëindigd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

U kwam immers naar België als niet-begeleide minderjarige. Op 31 december 2021 werd u meerderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

U heeft het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat u Afghanistan heeft moeten verlaten omdat de taliban u gedwongen zouden hebben willen rekruteren of u zouden hebben willen meenemen omwille van het werk van uw broer, of dat u hen bij een terugkeer zou moeten vrezen. Uw broer, om wie het draait en omwille van wie uw familie problemen zou hebben gekend met de taliban, bleef verder werken voor de politie terwijl u het land diende te verlaten en hij zou ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op 6/7/2021 nog steeds aan het werk geweest zijn (CGVS, p. 25). U legt documenten neer over het werk van uw broer maar u kan hier zelf bijzonder weinig over vertellen, dit omdat u niet kan lezen (CGVS, p. 25). Van de foto's die u neerlegt over uw broer kan u niet zeggen waar deze zijn genomen (CGVS, p. 25). Van iemand

die documenten neerlegt ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming mag echter verwacht worden dat deze persoon weet welke documenten hij juist neerlegt ter ondersteuning. Er kan verwacht worden dat u hierover de nodige interesse aan de dag legt. Immers zou het werk van uw broer toch aan de basis van uw problemen liggen. Ook het gegeven dat u niet geletterd bent is geen afdoende verschuiving voor uw gebrek aan kennis omtrent de voorgelegde documenten aangezien u eventueel derden kan vragen wat de precieze inhoud is van de stukken die u aanbrengt. Veel kan u bovendien ook niet zeggen over de inhoud van uw broers job, u weet alleen dat hij diende voor een speciale eenheid, "kandak 333", en dat hij een tijd in Mazar was en dan in Logar, hij nam deel aan gevechten en patrouilles (CGVS p. 20-21). Hoe uw broer, die tot 7 à 8 maanden voordien een ongeschoolde landbouwer was, precies bij een speciale eenheid van de politie terecht kwam kan u zelf niet verduidelijken.

Uw broer zou zo'n 7 à 8 maanden voor de problemen begonnen het dorp verlaten hebben om bij de Special Forces van de politie te gaan werken (CGVS, p. 20). Hierdoor was hij niet langer aanwezig in het dorp terwijl hij er daarvoor als landbouwer werkzaam was (CGVS, p. 16, 21). U kan niet zeggen wat de mensen in het dorp dan wel dachten wat uw broer voor werk deed of waar hij was (CGVS, p. 21). Dit is merkwaardig. Men zou verwachten dat jullie toch een reden voor zijn afwezigheid zouden hebben moeten geven of op z'n minst voorbereid zouden geweest zijn om deze vraag te beantwoorden. Over het moment waarop de mensen van het dorp te weten dan te weten kwamen dat uw broer werkzaam was voor de politie bent u niet eenduidig. U stelt eerst dat dit uitkwam omdat uw vader de dreigbrief die jullie hadden ontvangen aan een dorpeling voorlegde om voor te lezen (CGVS, p. 21). Deze brief kwam één maand voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 18). Even later zegt u dan weer dat de mensen zo'n 3 à 4 maanden voor uw vertrek op de hoogte raakten van het werk van uw broer, uw vader zou dit eens gezegd hebben aan een dorpeling (CGVS, p. 22). Dit is opmerkelijk en komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet ten goede.

Veel kan u ook niet zeggen over de gevolgen van deze bedreigingen. U stelt dat de dorpelingen een soort afkeer voor jullie kregen eens ze op de hoogte waren (CGVS, p. 21). Wanneer er wordt gevraagd naar wat de mensen dan nog zoals tegen jullie ondernamen of deden kan u geen voorbeelden geven (CGVS, p. 23, 24). Vervolgens zouden de taliban dan een maand voor uw vertrek problemen beginnen maken zijn (CGVS, p. 22, 24). Echter hebben ze amper actie ondernomen, op het sturen van twee dreigbrieven na (CGVS, p. 24). Ze zijn niet naar uw huis gekomen of hebben geen andere acties ondernomen. Men kan verwachten dat mochten de taliban uw familie daadwerkelijk viseren en onder druk hebben willen zetten ze verdere en prangendere acties zouden ondernomen hebben. Over de dreigbrieven zelf kan u ook weinig vertellen, zo weet u niet van wie bij de taliban ze afkomstig zijn (CGVS, p. 22). De brieven zelf kan u niet neerleggen omdat deze verloren gegaan zouden zijn (CGVS, p. 23). Bijkomend, mochten de dorpelingen reeds 3 à 4 maanden voor uw vertrek op de hoogte gekomen zijn van de precieze job van uw broer is het merkwaardig dat de taliban nog enkele maanden wachten alvorens uw familie te contacteren. Immers zijn er volgens uw verklaringen veel mensen uit het dorp bij de taliban (CGVS, p. 19), dus men kan ervan uitgaan dat ze snel op de hoogte zouden zijn geraakt van uw broers activiteiten. Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Daarnaast kan u niet zeggen wat er na uw vertrek nog gebeurd zou zijn (CGVS, p. 24), nochtans had u nog contact met uw familie (CGVS, p. 11). Uw vader heeft u hier niks over gezegd om u niet ongerust te maken en ook uw broer vertelde hier niks over (CGVS, p. 24). Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat uw familie u uit bezorgdheid niet zou inlichten over eventuele verdere problemen, is ook niet te verzoenen met het feit dat zij u naar België stuurden om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de taliban (CGVS, p. 18). Hierdoor kan er redelijkerwijze van uw familie worden verwacht dat ze u inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor uw verzoek om internationale bescherming. Dat u naliel navraag te doen getuigt nog van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt bovendien dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. Dit blijkt eveneens uit uw verklaringen (CGVS, p. 19). Uit de informatie blijkt eveneens dat de rekruten vaak iets worden aangeboden in ruil voor hun diensten (bv. geld of een wapen). Uit de informatie blijkt dat de taliban slechts overgaan tot gedwongen rekrutering als zij dermate onder druk komen te staan dat ze strijders tekort hebben, het eisen van strijders is dan ook het laatste redmiddel van de taliban. Bovendien blijkt uit de informatie dat de taliban nu over mobiele eenheden beschikken om deze te korten aan te vullen waardoor de nood aan gedwongen rekrutering nog verminderd is. Eveneens uit de informatie blijkt dat het vragen van strijders het laatste redmiddel is. De druk die door de taliban wordt gezet is bovendien niet

altijd gewelddadig. Eveneens blijkt uit specifieke landeninformatie dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en/of commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Er blijkt ook vaak een overeenkomst te bestaan tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. i.c. is dit niet het geval. In uw dorp werden er geen andere jongeren gevraagd om toe te treden tot de taliban (CGVS, p. 23). De taliban hebben u ook nooit benaderd of zelf gevraagd om u bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 22, 23), noch heeft iemand anders u dit gevraagd (CGVS, p. 23). Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzet in de strijd, zeker sinds 2015. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrassa's van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt dat er in de moskee waar u naartoe ging om lessen te volgen niet over de taliban werd gepraat, u leerde er enkel over de koran (CGVS, p. 15). Dit wijst niet op vergaande indoctrinatie of tot poging tot (gedwongen) rekrutering door de taliban in uw regio.

Het CGVS stelde vast dat uw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. U hebt dus niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft. Het feit dat u een minderjarige was doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsvername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 7/6/2021 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Uit de aanwezige informatie blijkt dat vele personen met het profiel van uw broer effectief geïdende kunnen worden in Afghanistan, dat ook blijkt dat vele anderen met dit profiel niet geïdende worden, en dat afhankelijk van de omstandigheden ook familieleden van personen met dit profiel geïdende kunnen worden, maar door uw vage verklaringen en onwetendheden moet besloten worden dat u niet aantoonde dat uw broer tot de eerste categorie behoort en hij aldus in tweede orde evenmin aantoonde dat uzelf (als 'familielid van') zou worden geïdende.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De taskara waarvan u zegt dat hij van jouw vader is toont hoogstens zijn afkomst aan maar voegt verder niks toe aan uw asielmotieven. Uw verklaringen over de documenten over uw broer zijn werk zijn dermate vaag dat de vraag rijst of deze werkelijk betrekking hebben op uw broer. Daarnaast hebben documenten slechts een ondersteunende functie bij geloofwaardige verklaringen, quod non. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt

er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op

<https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het recht gehoord te worden.

Vooreerst betoogt verzoeker dat alvorens het mogelijk is een negatieve beslissing te kunnen nemen, het ten minste noodzakelijk is te wachten tot de situatie in Afghanistan stabiel zou worden en dit conform de mening van de Raad. Hij verwijst hierbij naar 's Raads website.

Vervolgens geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen. In het verzoekschrift wordt vooreerst verzoekers jonge leeftijd benadrukt en het feit dat hij op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS zestien jaar oud was. Er wordt verder beklemtoond dat er bovendien aan herinnerd moet worden dat verzoeker veertien à vijftien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet. Verzoeker betoogt daar verweerder in de bestreden beslissing stelt dat er bijzondere maatregelen getroffen werden, dat er vastgesteld moet worden dat er in het kader van de beoordeling van de woorden van een kind, er helemaal geen rekening gehouden werd met zijn ouderdom op het ogenblik van de feiten en verweerder een graad van nauwkeurigheid verwachtte passend voor een gediplomeerd volwassene. Verzoeker benadrukt dat zijn jonge leeftijd nochtans een bijzondere voorzichtigheid vereist bij het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming in het algemeen en van zijn verklaringen in het bijzonder. Verzoeker vervolgt met een theoretische uiteenzetting ter staving van zijn betoog. Hierna betoogt verzoeker dat in dit verband de door het CGVS gestelde voorwaarden kindvriendelijk en relevant moeten zijn en het kind in staat moeten stellen om zijn mening te kunnen geven over alle belangrijke kwesties, zoals verwestering, de beperking van sommige van zijn vrijheden, het risico op rekrutering of de huidige levensomstandigheden in Afghanistan. Verzoeker besluit dat het duidelijk blijkt uit bovenstaande elementen dat verweerder die verplichting niet heeft gerespecteerd in zijn vragenstelling.

Vervolgens betoogt verzoeker dat verweerder van mening is dat hij bijzonder weinig verteld heeft over de neergelegde documenten betreffende het werk van zijn broer. Hij stelt dat verweerder hier niet genoeg onderzoek naar heeft gevoerd, dit terwijl hij minderjarig is wat impliceert dat extra zorg nodig is om zijn problemen te kunnen verklaren en uit te leggen. Verzoeker betoogt dat over de foto's maar een algemene vraag werd gesteld om enkel te weten waar die foto's genomen werden. Hij stelt dat verweerder geen

verdere informatie gevraagd heeft en het dus niet wettelijk gegrond is om te zeggen dat hij daarover weinig zou weten. Verzoeker meent dat hetzelfde gebeurd is met betrekking tot de rest van de documenten. Hij betoogt dat men toch wel weet dat het antwoord op de eerste vraag van een persoon zeker als die minderjarig is, zeer algemeen kan zijn, zo is iedereen inderdaad nog bezig met een soort van inleiding daarom is het precies noodzakelijk om onderzoek te voeren. Verzoeker meent dat dit wilt zeggen dat foto per foto alles bekeken moet worden, waar, wie te zien is en wanneer de foto voor het eerst gezien werd. Voorts citeert hij een fragment uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud en meent hij dat het opmerkelijk is dat hij dit verklaarde. Hierna betoogt hij dat er geen vragen gesteld werden over de operaties die hij vermeldde, over *“die garant”*, of hoe hij de naam van de eenheid van zijn broer is te weten gekomen. Verzoeker meent dat verweerder stelt dat een ondervraging om informatie te krijgen over zijn broer of over zijn vader mogelijk is en dat hij dit niet gedaan heeft, maar verzoeker meent dat dit ook afhangt van de personen die verweerder ondervraagt en hij wel heeft uitgelegd dat de communicatie met zijn broer moeilijk was in de zin dat zijn broer hem niks wilde vertellen. Verzoeker stelt dat hij pas na een tijd vernomen heeft dat zijn moeder overleden is daar zijn familie hem daarover voor een tijd niks heeft gezegd. Hij meent dat er dus wel blijkbaar evenementen plaatsvinden maar hij daarvan niet op de hoogte werd gebracht en hij geen concrete actie heeft ondernomen om zijn familieleden te dwingen om hem informatie te geven. Verzoeker stelt dat alvorens die situatie vreemd of ten nadele van hem kan zijn, verweerder onderzoek moet voeren naar de familiale relatie en de manier van communiceren binnen de familie. Hij besluit dat dit onderzoek niet gevoerd werd. Voorts stelt verzoeker dat verweerder ook van mening is dat hij niets kan zeggen over de jobinhoud van zijn broer en dat hij alleen zou weten dat hij diende voor een speciale eenheid ‘kandak 333’. Verzoeker benadrukt dat dit toch wel concrete en precieze informatie is en stelt de vraag indien dit niet genoeg zou zijn geweest, waarom verweerder niet alles verder onderzocht heeft door extra vragen te stellen. Hij benadrukt dat hij minderjarig was en dus zorg nodig had. Verder meent verzoeker dat hij bovendien wel weet en dus ook heeft kunnen vertellen dat zijn broer zijn loon via een bankaccount ontving. Hij citeert hierbij een fragment uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker wijst er hierna op dat verweerder nogmaals geen verdere vragen gesteld heeft. Hij betoogt dat het in feite wel zo is dat de mogelijkheden om daarover te kunnen spreken echt beperkt waren aangezien zijn broer maar twee keer naar huis kon terugkeren voor het vertrek uit zijn land en aangezien telefonisch contact bijna onmogelijk was en nog steeds trouwens is. Hij citeert hierbij een fragment uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Hierna betoogt verzoeker dat men kan vaststellen dat hij extra informatie over het werk van zijn broer kan geven door te verklaren dat zijn broer zijn gsm moest achterlaten tijdens zijn dienst, hij wijst erop dat verweerder toch die spontane informatie niet heeft gebruikt om extra vragen te stellen en daarmee verzoeker verder te helpen om alles te kunnen vertellen over wat hij wel weet over de job van zijn broer. Verzoeker betoogt dat nogmaals dient benadrukt te worden dat hij minderjarig was toen hij verhoord werd en er dus extra zorg nodig was van verweerder. Verder stelt verzoeker dat verweerder van mening is dat hij zou hebben verklaard dat zijn familie nog steeds in een dorp zou wonen, wat helemaal niet correct is. Hij citeert hierbij een fragment uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Vervolgens meent verzoeker dat verweerder van mening is dat hij zijn verklaringen over wat er gezegd werd tegen de dorpelingen over het werk van zijn broer vreemd zouden zijn. Verzoeker meent dat verweerder hier ook te weinig onderzoek naar heeft gevoerd terwijl hij hierover wel informatie kon geven. Hij citeert hierbij een fragment uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud en betoogt dat nogmaals dient benadrukt te worden dat als die informatie te weinig of onvoldoende was voor verweerder dat die dan een onderzoek moest voeren, zeker ten aanzien van een minderjarige die wel zorg nodig heeft. Verzoeker betoogt dat bovendien verweerder zelf van mening is dat het enige feit om voor de overheid te werken niet voldoende is om de gevolgen te kunnen vrezen van de taliban of de bevolking, hij meent dat in zo’n context aangegeven door verweerder zelf, zijn antwoorden niet als onvoldoende beschouwd kunnen worden. Vervolgens betoogt verzoeker over het moment wanneer de dorpelingen precies zijn te weten gekomen over het werk van zijn broer, dat het opmerkelijk is dat verweerder hem geen kans heeft gegeven dit element te kunnen verduidelijken. Hij benadrukt dat hij minderjarig was en nood had aan extra zorg. Verzoeker verwijst hierbij naar het koninklijk besluit over de procedure op het CGVS dat verweerder verplicht om verduidelijking te vragen als iets niet zou kloppen. Verzoeker benadrukt dat de dorpelingen de job van verzoekers broer zijn te weten gekomen na de eerste keer dat verzoeker terugkeerde naar huis, hij verwijst hierbij naar de notities van zijn persoonlijk onderhoud en meent dat zijn broer blijkbaar gezien en verdacht werd. Daarnaast stelt verzoeker dat zijn vader aan zijn vriend M. verteld heeft over de job van zijn broer, ook hier verwijst hij naar de notities van zijn persoonlijk onderhoud en besluit dat het niet meer onder controle was. Verzoeker betoogt tot slot dat men niet kan zeggen dat zijn vader zo een groot risico zou hebben genomen daar die vriend ook de enige was die de dreigbrieven voor zijn vader heeft gelezen, die vriend is iemand die betrouwbaar is anders zou verzoekers vader zijn hulp niet hebben gevraagd om een brief van de taliban te kunnen begrijpen. Voorts stelt verzoeker inzake de gevolgen in het dorp nadat mensen het werk van verzoekers broer te weten kwamen, dat verweerder ook van mening is dat zijn verklaringen vreemd zouden zijn, maar meent verzoeker dat er

nogmaals een gebrek aan voldoende onderzoek is. Hij wijst erop dat hij immers wel verklaard heeft dat hij tot een minoritaire stam behoort wat zorgt voor discriminatie tegenover grotere stammen die aanwezig zijn in het dorp. Hij meent dus niet direct op de vraag te kunnen antwoorden maar hij wel op een indirecte manier en in het algemeen verteld heeft over de discriminatie tegen zijn familie. Hij meent dat de tegenpartij daarop reageert door te vragen, ook op algemeen vlak, wat voor discriminatie het was. Verzoeker stelt dat dit te lezen is op pagina 23 van de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Hij betoogt dat het onderwerp van de initiële vraag, die ging over hoe de dorpingen reageerden met de kennis dat verzoekers broer voor de overheid werkt, door beide partijen dus vergeten was. Verzoeker betoogt dat in zo'n context men niet kan verwachten dat hij als minderjarige niet zou vergeten wat precies de eerste bedoeling was van de eerste vraag. Verder betoogt verzoeker over wat de taliban hebben gedaan het ook niet correct is te zeggen dat er maar twee dreigbrieven zouden zijn. Hij stelt dat hij immers wel verklaard heeft dat de taliban eens naar zijn huis langsgekomen zijn, hij wijst hierbij op de notities van zijn persoonlijk onderhoud en besluit dat de motivering van verweerder dus verkeerd is. Voorts stelt verzoeker dat verweerder zich weer vergist, opzettelijk of niet, wanneer die meent dat er talrijke berichten zijn dat de taliban niet rekruteren uit de madrassa. Verzoeker betoogt dat het juist is zoals in de bestreden beslissing gesteld wordt, dat de taliban voor hun rekrutering beroep doen op plaatselijke en tribale structuren, maar binnen deze tribale of lokale structuren de madrassa's moeten worden opgenomen. Hij citeert in dit verband een fragment uit algemene landeninformatie en stelt dat hierin precies de termen worden teruggevonden die door verweerder worden gebruikt wanneer die zich specifiek richt op rekrutering binnen lokale en tribale structuren. Hij meent dat er echter twee termen ontbreken in de specifieke redenering van verweerder, maar die wel genoemd worden in het geciteerde fragment, namelijk de madrassa's en het bestaan van een brede beperking. Verzoeker betoogt dat erger nog deze elementen niet alleen worden genegeerd, maar er expliciet gezegd wordt dat de rekrutering niet plaatsvindt in de madrassa's of in de vorm van dwang. Verzoeker stelt dat dit in flagrante tegenstelling staat met vorig rapport, evenals alle andere analyses die ook dit precieze feit bevestigen. Verzoeker betoogt dat concluderend daarom bedacht moet worden dat de rekrutering plaatsvindt binnen lokale en tribale structuren, ook in de madrassa's en niet met uitsluiting van madrassa's, zoals verweerder probeert te doen. Verzoeker wijst op algemene landeninformatie en meent dat die erop wijzen dat jonge Afghaanse jongens het slachtoffer zijn van gedwongen rekrutering door de taliban. Hij stelt dat dit gebeurt in moskeeën, koranscholen of via persoonlijke relaties. Hij meent dat kinderen de regels van de jihad worden geleerd. Verzoeker besluit dat het dan ook niet verwonderlijk is dat deze praktijk vandaag de dag nog steeds bestaat in Afghanistan. Hij citeert hierbij een fragment uit algemene landeninformatie en besluit dat in dit verband het risico van rekrutering reëel is in geval van terugkeer naar Afghanistan. Vervolgens betoogt verzoeker aangaande de actuele situatie van zijn familie en wat er nog gebeurde bij zijn vertrek dat het CGVS van mening is dat het vreemd is dat hij weinig of geen informatie hierover bezit. Hij citeert een fragment uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud waarin hij verklaringen aflegde over de mogelijke contacten met zijn familie. Hij betoogt dat hij nog steeds probeert om zo veel mogelijk informatie te vernemen maar het echt moeilijk is. Hij stelt dat hij wel boos is op zijn broer daar hij hem niets wilt zeggen, zo heeft hij de dood van zijn moeder pas twee weken geleden vernomen en weet hij nog steeds niet in welke omstandigheden zijn moeder om het leven is gekomen. Hij betoogt dat het een zware situatie is voor hem en een echt concreet communicatieprobleem met zijn broer en zijn vader door diens slechte gezondheid daarmee niet kan helpen. Hij stelt dat hij maar amper een keer en vlug met zijn vader heeft kunnen spreken, daarna was dit niet meer mogelijk. Hij meent dat hij alleen zijn broer nog kon contacteren en die weigerde om hem met andere familieleden te laten spreken. Verzoeker meent dat het zou blijken dat zijn broer nu in Iran is, maar hij stelt dat hij daarover geen zekerheid heeft. Hij meent dat hij zijn best doet om zo veel informatie te kunnen verzamelen. Hij stelt dat hij het ook expliciet heeft gezegd op het CGVS tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker verwijst hierbij naar de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Voorts zet verzoeker op omstandige wijze zijn betoog uiteen aangaande verwestering waarbij hij concreet aangeeft Afghanistan in 2019 te hebben verlaten, al twee jaar in België verblijft en sinds 15 maanden een Belgische familie bezoekt, dit om de veertien dagen, alwaar hij ook kan overnachten. Verder bespreekt verzoeker op omvattende wijze de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Doorheen zijn verzoekschrift citeert verzoeker fragmenten uit en refereert hij naar algemene landeninformatie, rechtspraak van het Hof van Justitie (hierna: HvJ), 's Raads rechtspraak, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en de fragmenten uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen:

1. Nansen, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek, oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Talibanmachtsovername.pdf>
2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>
3. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>
4. UNOCHA, Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 8 februari 2022, beschikbaar op: https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A_HRC_49_90_E.pdf
5. UNOCHA, Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022), 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022>
6. OHCHR, Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/03/interactivedialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LangID=E&NewsID=28218>
7. World Food Programme (WFP), 'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan, 25 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories/our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hungerafghanistan-0>
8. World Food Programme (WFP), Afghanistan Emergency, beschikbaar op: https://www.wfp.org/emergencies/afghanistanemergency?_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870
9. World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook, 2022, beschikbaar op: <https://doi.org/10.4060/cb8376en>
10. United Nations, Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramizalakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>
11. EASO, Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report, januari 2022, beschikbaar op: https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
12. EASO, COI Query Response Afghanistan, 2 september 2020, beschikbaar op: https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf
13. EASO Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms, December 2017, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>
14. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban, februari 2022, beschikbaar op: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf
15. ACLED, Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February, 17 februari 2022, beschikbaar op: <https://acleddata.com/2022/02/17/regional-overview-south-asiaand-afghanistan-5-11-february-2022/>
16. ACLED, Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 3 februari 2022, beschikbaar op: <https://acleddata.com/2022/02/03/regional-overview-south-asia-andafghanistan-22-28-january-2022/>
17. OSAR, Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation », 26 maart 2021, beschikbaar op: https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Mittlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf
18. Asylos, Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees", augustus 2017, beschikbaar op: <https://asylos.eu/wp-content/uploads/2017/08/AFG2017-05-Afghanistan-Situation-of-young-male-Westernised-returnees-to-Kabul-1.pdf>
19. Humanitarian Response plan - Afghanistan, Humanitarian Programme Cycle 2022, januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022.pdf>

20. Human Rights Watch, *Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis*, 17 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hunger-crisis>
21. Human Rights Watch, *Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity*, 18 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/01/18/afghanistantaliban-deprive-women-livelihoods-identity>
22. UN News, *Avoid starvation - 'Immediate priority' for 3.5 million Afghans*, 3 december 2021, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107132>
23. UN News, *Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492>.
24. Reuters, *U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations*, 4 februari 2022, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/us-faces-snags-bidspeed-up-at-risk-afghan-evacuations-2022-02-04/>
25. Reuters, *Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency*, 14 december 2021, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/afghans-faceavalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14/>
26. Jurist, *Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*, 13 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.jurist.org/news/2022/03/afghanistan-dispatch-taliban-ignore-realproblems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>
27. Le Monde, *Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan*, 24 oktober 2021, beschikbaar op : <https://www.youtube.com/watch?v=ZC1A1cV6A>
28. Le Parisien, *Afghanistan : 12,3 millions de dollars retrouvés chez d'anciens responsables*, 15 september 2021, beschikbaar op : <https://www.leparisien.fr/international/afghanistan-123-millions-de-dollars-retrouveschez-danciens-responsables-15-09-2021-F65W4VZUQBHNPFVO3ZICH7BSWU.php>
29. Le Monde, « Si la sécheresse continue comme ça, je vais tout abandonner » : en Afghanistan, le désespoir des agriculteurs, 21 november 2021, beschikbaar op : https://www.lemonde.fr/international/article/2021/11/21/en-afghanistan-si-lasecheresse-continue-comme-ca-je-vais-tout-abandonner_6103016_3210.html
30. Le Monde, *Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »*, 7 januari 2022, beschikbaar op : https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famineun-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire_6108594_3210.html
31. La Libre, *Les Afghans aussi méritent notre aide*, 23 maart 2022, beschikbaar op : <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notreaide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI>
32. NPR, *Parents selling children shows desperation in Afghanistan*, 31 december 2021, beschikbaar op: <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-sellingchildren-shows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500>
33. The Conversation, *Famine en Afghanistan : la grande hypocrisie*, 8 februari 2022, beschikbaar op : <https://theconversation.com/famine-en-afghanistan-la-grandehypocrisie-175566>
34. Le Courrier, *Famine afghane: la grande hypocrisie*, 27 februari 2022, beschikbaar op : <https://lecourrier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-grande-hypocrisie/>
35. UK Home Office, *Country Policy and Information Note - Afghanistan: Unaccompanied Children*, April 2021 <https://www.ecoi.net/en/file/local/2050110/Afghanistanunaccompanied+children-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>
36. Asylos, *Afghanistan: COI Repository*, 31 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=da2dbc1d-d8d9-47ff-80fc>
37. Ouest France intitulé « Reportage. Dans l'Afghanistan des talibans, le retour discret de la police des mœurs » 6 avril 2022, disponible sur <https://www.ouestfrance.fr/monde/afghanistan/reportage-dans-l-afghanistan-des-talibans-le-retourdiscret-de-la-police-des-moeurs-48f6e696-b108-11ec-9e99-36695c34ef7c>
38. L'express intitulé « Charia, droits des femmes, police islamique... À quoi ressemble la vie sous les talibans ? » 16 août 2021 disponible sur https://www.lexpress.fr/actualite/monde/proche-moyen-orient/afghanistan-chariadroits-des-femmes-police-islamique-la-vie-sous-les-talibans_2156646.html
39. EASO, "Rapport d'information sur les pays d'origine, Afghanistan : Stratégie des Talibans – recrutement", july 2012,
<https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=516ea02a4>.

40. UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, *Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition*, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
41. UNHCR, *Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA*, 6 november 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafellerdirectordepartment-international-protection.html>.
42. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4b "
43. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SCFrom_Europe_to_Afghanistan-screen%201610.pdf, 34.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubbleliveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 28- 29 45. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/youngafghans-returning-from-europeface-isolation-and-fear-back-home>, geraadpleegd op 24 november 2020
46. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistanstahlmann-28-03-2018.pdf, 321-324.
47. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
48. InfoMigrants, beschikbaar op: https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduitsenjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw_23NBPRh_f2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=fb.
49. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, http://www.mixedmigration.org/wpcontent/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf, 42 50. C. DAUVERGNE, "Toward a New Framework for Understanding Political Opinion", *Michigan Journal of International Law*, 2016, 254."

2.2.2. Op 24 mei 2023 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022, die eveneens wordt toegevoegd;
- COI Focus, "Afghanistan Veiligheidssituatie", 5 mei 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan. Common analysis and guidance note", april 2022 (hierna: EUAA Country guidance Afghanistan, april 2022);
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023.

2.2.3. Verzoeker brengt op ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- getuigenis van V.B.;
- foto's van verzoeker met zijn gastgezin en vrienden;
- verzoekers arbeidsovereenkomst van 24 februari 2022 tot 23 mei 2022;
- verzoekers arbeidsovereenkomst van 24 mei 2022 tot 23 augustus 2022;
- verzoekers loonbrieven;

- een getuigenis van verzoekers werkgever;
- een verzoekers arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid getekend op 16 december 2022;
- een verzoekers arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid getekend op 19 december 2022;
- een verslag, betreffende verzoekers gedrag, van het opvangcentrum waar verzoeker verbleef met een inwerkingtreding in februari 2021;
- een document betreffende administratieve informatie en een individueel begeleidingsplan in hoofde van verzoeker van het opvangcentrum in Steenokkerzeel;
- screenshots van whatsapp-berichten;
- een vertaling van de whatsapp-berichten;
- een foto waar verzoekers broer in legeruniform zou opstaan naast een legervoertuig;
- een onleesbaar document met opschrift "UK Visas & Immigration".

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het

onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende motieven in de bestreden beslissing:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. U kwam immers naar België als niet-begeleide minderjarige. Op 31 december 2021 werd u meerderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de

asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift zijn jonge leeftijd en het feit dat hij op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS zestien jaar oud was. Er wordt verder beklemtoond dat er bovendien aan herinnerd moet worden dat verzoeker veertien à vijftien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet. Verzoeker stelt dat er vastgesteld moet worden dat er in het kader van de beoordeling van de woorden van een kind, er helemaal geen rekening gehouden werd met zijn leeftijd op het ogenblik van de feiten en verweerder een graad van nauwkeurigheid verwachtte passend voor een gediplomeerd volwassene. Verzoeker benadrukt dat zijn jonge leeftijd nochtans een bijzondere voorzichtigheid vereist bij het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming in het algemeen en van zijn verklaringen in het bijzonder. Hierna betoogt verzoeker dat in dit verband de door het CGVS gestelde voorwaarden kindvriendelijk en relevant moeten zijn en het kind in staat moeten stellen om zijn mening te kunnen geven over alle belangrijke kwesties, zoals verwestering, de beperking van sommige van zijn vrijheden, het risico op rekrutering of de huidige levensomstandigheden in Afghanistan. Verzoeker besluit dat het duidelijk blijkt uit bovenstaande elementen dat verweerder die verplichting niet heeft gerespecteerd in zijn vragenstelling.

Verzoekers betoog kan evenwel niet gevolgd worden. Immers stelt de Raad vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoeker, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd, 17 jaar en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk, verzoekers advocaat en voogd waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde. Uit het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker haalt bij een terugkeer naar Afghanistan onder meer een vrees voor vervolging aan omwille van (een gepercipieerde) verwestering.

2.3.5.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de-facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-facto-talibanregering, evenals de provinciale de-facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking

tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de-factoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina”– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 December 2021 in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de

taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

2.3.5.3. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker vreest als verwesterd beschouwd te kunnen worden omdat hij al sinds twee jaren in België verblijft en Afghanistan in 2019 verlaten heeft. Verder wordt er benadrukt dat verzoeker sinds vijftien maanden om de veertien dagen een Belgische familie bezoekt waar hij ook kan overnachten.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet toekomstgericht moet worden beoordeeld. Hij verwijst hierbij naar algemene informatie, waarna hij besluit dat hij zich in een erg kwetsbare positie bevindt. Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen dat hij een specifiek risico loopt omwille van een gepercipieerde verwestering. Hij betoogt dat de impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen erg groot is, enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van een terugkeer an

sich. Vervolgens zet verzoeker op een theoretische wijze de daden van vervolging, de gronden van vervolging, in casu de toegeschreven politieke overtuiging en religie en het behoren tot een specifieke sociale groep uiteen. Hierna besluit hij dat een jonge 'verwesterde' Afghaanse onderdaan zoals hijzelf, die aldus een langere tijd in het buitenland verblijft, een zeer groot risico loopt te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot wordt er in het verzoekschrift beklemtoond dat verzoekers leven in België een impact heeft op zijn dagelijks leven. Verzoeker betoogt dat hij minder naar de moskee gaat, hij minder bidt, hij bevriend is met meisjes en hij met een open blik de nieuwsberichten bespreekt en hij zelf kan aanvoelen dat zijn manier van denken in België meer open is dan in Afghanistan.

In zijn aanvullende nota benadrukt verzoeker dat hij Afghanistan verlaten heeft rond de leeftijd van vijftien jaar en op heden negentien jaar is. Verzoeker beklemtoont dat hij sinds januari 2021 bijna elk weekend een Belgisch sponsorgezin bezoekt. Verzoeker meent dat hij en zijn sponsorgezin zichzelf beschouwen als een volwaardig gezin. Hij verwijst hierbij naar de bijgebrachte getuigenis opgesteld door zijn sponsor de heer B.. Voorts stelt verzoeker dat al vanaf het begin van zijn relatie met het sponsorgezin het centrum in een intern verslag, die werd toegevoegd aan verzoekers aanvullende nota, opmerkte dat de relatie tussen verzoeker en zijn sponsorgezin zeer sterk was en verzoeker zeer gelukkig was als hij daarheen ging. Verder betoogt verzoeker dat hij een volledig westerse levensstijl heeft aangenomen door zijn sponsorgezin en zijn vriendin. Verzoeker meent dat hij zijn relatie met zijn vriendin en het feit dat hij minder bidt, verbergt voor zijn familie. Hij wijst erop dat hij niet meer vijf keer per dag bidt, maar hooguit twee of drie keer. Verder beklemtoont verzoeker dat hij ook verschillende baantjes heeft gehad: zes maanden in een boekhandel in La Louvière en enkele maanden bij de firma B. B.. Hij stelt dat hij vanaf 31 mei begint aan een nieuwe baan in een restaurant in Brugge. Vervolgens beklemtoont verzoeker betreffende zijn opleiding dat hij op heden niet meer naar de "DASPA" gaat, maar hij in het derde jaar van het secundair onderwijs zit en een koksopleiding volgt. Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij dankzij zijn goede Franse talenkennis in het centrum optreedt als vertaler om begeleiders en maatschappelijk werkers te helpen. Voorts meent verzoeker dat hij bijna nooit meer naar het centrum gaat omdat hij in de week werkt en in het weekend naar een sponsorgezin gaat. Hij citeert hierbij een fragment uit het interne rapport van de maatschappelijk werker in het centrum, dat eveneens werd toegevoegd bij de aanvullende nota van 31 mei 2023. Verzoeker vervolgt dat de assistenten in het observatie- en oriëntatiecentrum al opmerkten dat hij erg open stond voor andere culturen en veel omging met jongeren uit "alle lagen van de bevolking", zo was zijn beste vriend van Syrische origine. Hij citeert hierbij het betreffende fragment uit het rapport van het observatie- en oriëntatiecentrum. Verzoeker benadrukt hierna dat zijn betrekkingen met de jonge Afghanen zeer gespannen waren. Vervolgens betoogt hij dat uit al deze informatie blijkt dat hij als jongeman bijzonder beïnvloed werd door zijn leven van bijna vijf jaar buiten Afghanistan en dit tijdens zijn adolescentie en de opbouw van zijn leven als jongvolwassene. Verzoeker meent dat hij een sterk ontwikkeld netwerk heeft buiten de Afghaanse gemeenschap en stelt dat hij zich enorm distantieert van de Afghaanse gemeenschap. Hij betoogt dat het geen twijfel lijdt dat hij als jongeman bij terugkeer problemen zal krijgen met de Afghaanse gemeenschap, met name met de taliban. Hij wijst erop dat hij foto's heeft toegevoegd bij zijn aanvullende nota van zichzelf met zijn sponsorfamilie en zijn vrienden.

2.3.5.4. In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan rond juni 2019 vijftien jaar oud was en dat hij eveneens vijftien jaar oud was op 22 december 2019 toen hij zijn beschermingsverzoek indiende in België. Verzoeker bevindt zich reeds vier jaar buiten Afghanistan. Hij heeft ondertussen de leeftijd van negentien jaar en verblijft inmiddels meer dan drie jaar in België. Deze elementen worden niet betwist door verweerder.

Verzoeker voegt aan zijn aanvullende nota verschillende stukken toe ter staving van zijn (gepercipieerde) verwestering.

Zo wordt onder meer een getuigenverklaring van verzoekers sponsor, V.B. toegevoegd, waaruit blijkt dat er reeds een eerste ontmoeting plaatsvond op 18 januari 2021 en verzoekers sponsor en zijn vrouw op heden verzoeker beschouwen als hun derde kind. Daarnaast wordt er hierin gewezen op het feit dat verzoeker bijna elk weekend bij het sponsorgezin verblijft, dat verzoeker geleidelijk aan de familie, vrienden van het sponsorgezin en vrienden van de kinderen ontmoette, dat verzoeker zich voorzichtig aanpaste aan de nieuwe wereld van het sponsorgezin, dat verzoekers Franse talenkennis verbeterde en dat het sponsorgezin een luisterend oor kon zijn voor verzoeker inzake zijn achtergrond en extreem moeilijk traject. Voorts wordt er gesteld dat verzoeker geleidelijk aan deelnam aan feestjes van de kinderen van het sponsorgezin, dat hij danste en zich amuseerde met de vriendengroep van de dochter van het sponsorgezin, dat de sponsoring bestond uit verschillende activiteiten, met name sportactiviteiten en het helpen bij klusjes. Vervolgens wordt er gesteld dat er nog steeds contact onderhouden wordt maar

op minder regelmatige basis, hetgeen de sponsor een positieve zaak vindt gezien verzoeker zijn eigen leven opbouwt, zo wordt erop gewezen dat hij vrienden heeft in Brussel en een vriendin in Brugge. Voorts wordt er beklemtoond dat verzoeker verschillende keren op zichzelf werk gevonden heeft en dat de sponsor verzoeker enkel geholpen heeft bij zijn laatste contract via een vriend die overigens heel tevreden zou zijn van verzoeker. Tot slot wordt er betoogd dat verzoekers leven helemaal vergelijkbaar is met het leven van een jongere geboren in België, dat verzoeker meerderjarig en zelfstandig is, dat hij geen hulp meer nodig heeft maar enkel nog nood heeft aan steun van de sponsor zoals zijn kinderen daar ook nood aan hebben.

Verder blijkt uit de neergelegde arbeidsovereenkomsten en de loonbrieven dat verzoeker werkzaam was van 24 februari 2022 tot 23 mei 2022 en van 24 mei 2022 tot 23 augustus 2022 als verkoper. Daarnaast blijkt uit de overige neergelegde arbeidsovereenkomsten van 16 en 19 december 2022 dat verzoeker werkzaam was als uitzendkracht bij het bureau Actif interim. Daarenboven bevestigt S.A. die werkzaam is als HR consulent bij het uitzendbureau Actif interim in diens getuigenverklaring gedateerd op 11 mei 2023 dat verzoeker werkzaam was bij het kantoor als uitzendkracht, dat verzoekers evaluatie positief was en hij tijdens zijn werkzaamheden zijn professionaliteit bewees.

Voorts blijkt uit het verslag van het centrum waar verzoeker verbleef dat hij niet goed overeenkwam met de andere Afghaanse jongeren, zo spreekt verzoeker Pashai en enerveerde hij de andere jongeren wanneer hij zijn moedertaal sprak en werd er gedreigd verzoeker te slaan wanneer hij Pashai zou spreken omdat de andere jongeren Pashtou spraken en ze meenden dat er Pashtou gesproken moest worden in het centrum. Het verslag stelt dat verzoeker omwille van die reden verzocht te wisselen naar een kamer met twee of naar een kamer met Somalische jongeren. Voorts wordt er in het verslag benadrukt dat verzoeker elke dag naar school ging, dat het contact met zijn sponsor goed verliep, dat verzoeker zeer sportief is, zo liep verzoeker vaak met zijn vriendengroep en nam hij deel aan elke joggingsessie georganiseerd door het centrum.

Tot slot kan er ook gewezen worden op het verslag van de opvangstructuur in Steenokkerzeel waarvan de laatste bijgewerkte versie dateert van 21 februari 2020. Er wordt in dit verslag gesteld dat verzoeker het goed deed in het centrum, dat verzoeker het fijn vond verschillende culturen tegen te komen in het centrum en het leek dat hij met veel verschillende jongeren goed overeenkwam, zo wordt er gewezen op het feit dat verzoeker een tijdje een Syrische jongen als 'beste vriend' had in het centrum.

De Raad stipt hierbij aan dat verzoekers vriendin ter terechtzitting aanwezig was.

De voorliggende elementen schetsen, in hun onderlinge samenhang bekeken en beoordeeld, de goede integratie van verzoeker en zijn actieve deelname in de Belgische samenleving.

Daargelaten de vraag of verzoeker blijk geeft van een daadwerkelijke verwestering in de zin van een internaliseren en eigen maken van westerse waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een verwestering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van volgende elementen eigen aan verzoekers situatie:

- i) het feit dat hij op vijftienjarige leeftijd als minderjarige Afghanistan heeft verlaten voor Europa;
- ii) zijn inmiddels vierjarige afwezigheid uit Afghanistan;
- iii) zijn verblijf van inmiddels meer dan drie jaar in België en zijn integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de getuigenverklaringen, foto's, arbeidsovereenkomsten, loonbrieven en verslagen.

De Raad merkt op dat verzoeker, gelet op zijn minderjarigheid bij aankomst, een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België heeft doorgebracht en aan het doorbrengen is. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust "westerse" gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Hoewel verzoeker sinds 31 december 2021 meerderjarig is, maakt zijn jonge, minderjarige leeftijd bij aankomst in Europa dat hij erg beïnvloedbaar was en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn sponsorgezin, de sociale omgeving van het sponsorgezin en zijn tewerkstellingen onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker deze, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico

met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

De Raad stipt hierbij aan dat uit deze landeninformatie blijkt dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

2.3.5.5. Ten slotte wijst de Raad erop dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar.

Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (Islamic State Khorosan Province) (COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022, p. 5).

ISKP is een transnationale salafistische-jihadistische organisatie die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt. ISKP is traditioneel sterk aanwezig in het oosten van Afghanistan, in het bijzonder in de provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. Verder zijn er ook buitenlandse gewapende groeperingen in de provincie Kunar aanwezig zoals Tehrik-e Taliban Pakistan, inclusief een aantal splintergroepen, alsook Jaish-e Momammed en Lashkar-e Tayyiba. Al deze organisaties opereren onder de paraplu van de taliban (EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 156-159; EUAA "Guidance note: Afghanistan", april 2022, p. 14-16).

Aldus blijkt dat in de provincie Nangarhar, verzoekers herkomstregio, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen, ook ISKP zeer sterk aanwezig is. Dit heeft tot gevolg dat verzoeker, gelet het voorgaande, ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is.

2.3.5.6. In acht genomen wat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn minderjarige leeftijd bij aankomst in België en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, alsook met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan verlaten hebben, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

2.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU